

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **D. Č., s. r. o., P., Ž., P. 3, Č. R.** proti žalovanému **1/ I. Š., nar. X., D.** zast. advokátkou Advokátskej kancelárie - Mgr. D. Š., s. r. o., Š., Š. a žalovanému **2/ I. Š., nar. X., V., T., o zaplatenie 5 674,30 eur s príslušenstvom, o návrhu na obnovu konania,** o dovolaní žalovaného 1/ proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Obo/2/2011-43 zo dňa 29. júla 2011 jednomyselne, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi trovy dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd uznesením zo dňa 25. novembra 2010 č.k. 3Cb/1/2009-35 návrh na obnovu konania vedeného pod sp. zn. 47Cb/86/94 zamietol.

Z odôvodnenia uznesenia vyplynulo, že z návrhu na obnovu nie je možné zistiť skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by žalovaný 1/ nemohol použiť v pôvodnom konaní a ktoré by mu mohli privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. O návrhu rozhodoval súd prvého stupňa v novom konaní s prihliadnutím na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18. novembra 2004 /4Obo 187/2000/ návrh na obnovu konania zamietol.

Žalovaný 1/ podal proti uzneseniu odvolanie ktoré odôvodnil tým, že súd prvého stupňa nebral do úvahy jeho argumenty a nedal mu možnosť sa vyjadriť k dôvodom návrhu na začatie konania. Súd vychádzal len z tvrdenia žalobcu a žalovaného 2/, nemal snahu zistiť skutočný stav veci a nevykonal navrhnuté dôkazy, v dôsledku čoho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že tvrdenie žalovaného 1/, že nemal možnosť sa k návrhu je nepravdivé. Súd mal snahu zistiť skutočný stav veci a dospel k správnym právnym zisteniam, preto považuje odvolanie za nedôvodné. Zároveň oznámil, že v priebehu odvolacieho konania došlo k zmene obchodného mena žalobcu na D. Č., s. r. o., P. /pôvodne Č. C. S., s. r. o., P./.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd vyslovil, že obnova ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorým je možné napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu, ale len z taxatívne stanovených dôvodov a v zákonom stanovenej lehote. Skutočnosti uvádzané žalovaným 1/ odvolací súd nevyhodnotil ako za dôvody pripúšťajúce obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ až e/ O. s. p. Súd prvého stupňa rozhodol o zamietnutí návrhu na obnovu konania po prejednaní veci za účasti žalovaného 1/, ktorý, ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania /25. 11. 2010/ poukazoval iba na skutočnosti, ktorými odôvodňoval neopodstatnenosť žalobcom uplatneného nároku v priebehu konania o veci pred súdom prvého stupňa, ako aj odvolacím súdom. Pokiaľ žalovaný 1/ v odvolaní poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky /3Obo 94/2009/, týmto rozhodnutím bolo zrušené uznesenie súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na obnovu konania pre nesplnenie procesných podmienok pre takýto postup, tento nedostatok však bol odstráneným predmetným rozhodnutím, ktoré žalovaný 1/ napadol odvolaním.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil a o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O. s. p. Nakoľko žalobca si trovy odvolacieho konania neuplatnil, neboli mu priznané.

Žalovaný 1/ podal proti uzneseniu odvolacieho súdu v zákonnej lehote dovolanie podaním zo dňa 8. septembra 2011, ktoré odôvodnil tým, že mu ako účastníkovi bola odňatá možnosť konať pred súdom /§ 237 písm. f/ O. s. p. V konaní došlo aj k vadám uvedeným v § 237 O. s. p. a konanie bolo postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd vec nesprávne právne posúdil a neskúmal dovolaateľom predložené dôkazy a poukázal na to, že Hospodárskou smlouvu... zo dňa 30. 01. 1991 a Obchodní smlouvu zo dňa 17. 04. 1992 podpísal žalovaný 2/ a všetky transakcie z týchto vzťahov vyplývajúce boli vykonané bez vedomia dovolaateľa. V dovolaní uviedol, že je ochotný predložiť všetky potrebné poznatky a adresy navrhovaných svedkov na dôsledné došetrenie veci.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu /na l. č. 64/ uviedol, že sa stotožňuje s postupom a rozhodnutím odvolacieho súdu po formálnej i vecnej stránke. Navrhol dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 2 O. s. p./ zistil, že dovolanie podal včas účastník konania /§ 240 ods.1 O. s. p./, preskúmal dovolanie bez nariadenia pojednávania /§ 243a ods.1 O. s. p./.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu pokiaľ to zákona pripúšťa /§ 236 O. s. p./.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ust. § 237 až § 239 O. s. p.

Z uvedených ustanovení vyplýva, že dovolanie sa za určitých podmienok pripúšťa jednak proti všetkým rozhodnutiam odvolacieho súdu a jednak len v prípadoch, ak sú rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu rozdielne, ale pri potvrdzujúcom rozhodnutím odvolacím súdom dovolanie prípustné nie je, ak nebolo pripustené.

Podľa § 242 ods.1 O. s. p. dovolací súd preskúma rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu napadnutého výroku, ktorý vymedzuje kvantitatívna stránka dovolania. Dovolací súd je teda viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i uplatneným dovolacím dôvodom.

Z podaného dovolania vyplýva, že dovolaateľ nesúhlasil s názorom vysloveným odvolacím súdom a uviedol že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom /§ 237 písm. f/ O. s. p./.

Podľa § 237 písm. f/ O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práva a právom chránených záujmov.

Z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné dovolaním napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo povahu predmetu konania. Spôsobilým predmetom dovolania je podľa tohto ustanovenia rozhodnutie vydané odvolacím súdom v odvolacom konaní. Na to, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti /§ 242 ods. 1/. V prípade, že dovolací súd zistí, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal.

Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je však daná len tvrdením dovolateľa, ale len skutočnosťou, že k vade v zmysle § 237 rozhodnutím odvolacieho súdu skutočne došlo.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať teda treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Dovolací súd však nemal za preukázané, že v konaní došlo k vade podľa § 237 písm. f/ O. s. p., teda dovolateľovi nebolo zabránené resp. neumožnené využiť tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva.

Pokiaľ dovolateľ namietal, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci /§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p./ je prípustným dovolacím dôvodom vtedy, ak je dovolanie prípustné, samotné nesprávne právne posúdenie veci však prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu a pokiaľ nie sú splnené

podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu.

V predmetnej veci podal dovolanie žalovaný 1/ proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu, teda dovolanie podľa § 239 O.s.p. nie je prípustné. Nešlo o rozhodnutie, ktorým by odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, ani dovolanie nepripustil. Z tohto dôvodu dovolací súd vec posudzoval iba z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 237 O. s. p. a dospel k záveru, že neboli splnené predpoklady prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia.

Najvyšší súd SR na základe uvedených dôvodov dovolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. odmietol.

Trovy dovolacieho konania podľa § 243b ods. 4 O. s. p. žalobcovi nepriznal, pretože si žiadne neuplatnil.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. septembra 2012

Mgr. Ľubomíra Kúdelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.